

1 Petrus 4:7-11

In de vorige verzen hebben we geconstateerd dat de gelovige lezers van deze brief te maken hebben gehad met kwaadsprekerij en onderdrukking omdat zij niet langer meer meededen met de brassen die zo gewoon waren in die tijd. Volgens het 3^e vers wandelden de mensen in losbandigheid, begeerten, dronkenschap, brassen en onzedelijke afgoderij. In het 7^e vers hebben we nu gelezen dat Petrus iets zet tegenover deze losbandigheid: nl. wordt nuchter! Een sterk contrast. Het is opmerkelijk dat Petrus dat woordje 'nuchter' een aantal keren gebruikt in deze brief.

In 1:13 zegt Petrus:

Omgordt dus de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.....

in 5:8 zegt Petrus:

Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel gaat rond als een brullende leeuw.....

En nu in 4:7:

Het einde aller dingen is nabij gekomen, komt dus tot bezinning en wordt nuchter....

Drie teksten die gaan over nuchterheid. Nuchtere mensen, zijn mensen die hun verstand erbij houden. In de 1^e tekst zijn nuchtere mensen, mensen die de lendenen van hun verstand hebben omgordt. Figuurlijke taal, dat zoiets betekent als niet heen en weer geslingerd worden in je gedachten. In het 5^e hoofdstuk noemt Petrus nuchtere mensen waakzame mensen. Mensen die hun ogen open hebben en zich niet laten misleiden door de aanvallen van Gods tegenstander, de duivel. In de tekst van vandaag omschrijft Petrus nuchtere mensen als mensen die tot bezinning komen. Opnieuw, mensen die hun hoofd erbij houden.

Maar hoe doe je dat dan, nuchter zijn? Het eerste dat Petrus noemt is bidden. Wordt nuchter, opdat je kunt bidden. Biddende mensen zijn mensen die zijn afgestemd op de Here God en Zijn wil. Zij zien de dingen in het juiste perspectief. Zij proberen al biddend te verstaan wat Gods bedoeling is en proberen ook biddend de tijd waarin ze leven te doorgronden. Biddende mensen beseffen hoe waar die woorden zijn uit vs. 7 zijn: Het einde aller dingen is nabij gekomen. De huidige bedeling loopt op zijn eind. En hoe kun je jezelf nu het beste voorbereiden op de komst van Christus. Ook daarin is Petrus weer nuchter. Eigenlijk zegt hij simpelweg: de beste manier om er

rekening mee te houden dat het nabij is en dat de Heer terugkomt is: leef als een christen. En voordat hij invult hoe je dat doet, geeft hij aan hoe onze grondhouding moet zijn. Vs. 8: *Hebt bovenal bestendige liefde jegens elkander....* Dat is het belangrijkste, dat staat boven alles. Wat opvalt is dat het er doodleuk als een opdracht staat: heb elkaar lief! Blijkbaar kun je ervoor kiezen elkaar lief te hebben. Hierin is de liefde van de Here Jezus ons tot voorbeeld. Zijn liefde kwam tot uiting in een radicale keuze om zichzelf te geven voor de redding van de mensen. Hij koos niet voor Zijn eigen belang, maar voor het geluk van de ander. Dat is wat Paulus in Filip. 2 de gezindheid van Christus noemt. En nu zegt Petrus in andere bewoordingen hetzelfde: *hebt bovenal bestendige liefde voor elkaar, want de liefde bedekt tal van zonden.* Zoals de liefde van Christus onze zonden bedekt, zo kan de onderlinge liefde ook zonden bedekken.

Die onderlinge liefde kan volgens Petrus op een aantal manieren zichtbaar worden. Het eerste dat hij noemt is de gastvrijheid. In de tijd van het NT waren er nog niet, zoals nu, grote kerkgebouwen, waar de gemeente samenkwam, maar kwam men veelal bijeen in de huizen van de gemeenteleden. Gastvrij zijn, wil in dat verband zeggen, dat de leden hun huizen moeten openstellen voor de gemeentelijke samenkomsten. Mogelijk wordt ook bedoeld dat de gemeenteleden hun huizen openstellen voor rondreizende leraars. Paulus en Petrus hebben veelvuldig gebruik gemaakt van de gastvrijheid van de gelovigen en op die manier ondersteuning in hun bediening ontvangen.

Een tweede manier om de onderlinge liefde te laten blijken is wat Petrus in het 10^e vers noemt: *dient elkander, een ieder naar de genadegave, die hij ontvangen heeft als goede rentmeesters....* Een rentmeester is in de bijbel iemand die de verantwoordelijkheid krijgt over het bezit van zijn heer. Een mooi voorbeeld van een rentmeester is Jozef die als rentmeester het huishouden van Potifar mocht besturen. Ook in de gelijkenissen van de Here Jezus komen meerdere keren rentmeesters voor. (Lk. 12,16) Het gaat dan over slaven die tijdens een buitenlandse reis van hun heer over het huishouden worden gesteld. Net zoals zo'n slaaf rentmeester is over het bezit van zijn meester, zo dienen wij rentmeester te zijn over de genadegaven die we hebben ontvangen. We zijn geen trotse bezitters, maar dankbare beheerders over onze gaven. De Heilige Geest heeft iedere christen wel iets toevertrouwd waarmee hij de ander kan dienen en kan meehelpen aan de opbouw van de gemeente.

Want daarvoor hebben we onze gaven namelijk ontvangen. Niet voor eigen eer, niet om er zelf beter van te worden, maar om te bouwen aan de gemeente. Nu geeft de apostel Paulus in 1 Cor.12, Rom. 12 en Efeze 4 uitgebreid onderwijs over de gaven. In die hoofdstukken behandelt hij allerlei verschillende gaven van de Geest, maar Petrus doet dat niet. Petrus vat de gaven samen in twee hoofdgroepen: sprekende gaven en dienende gaven. En daarmee is natuurlijk niet gezegd dat de sprekende gaven geen dienende gaven zijn, en dat er bij de dienende gaven niet gesproken hoeft te worden. Maar er is wel enig onderscheid te maken. Bij sprekende gaven mogen we denken aan prediking, onderwijs, profetie, vermaning en bij dienende gaven aan geven, helpen, leiding geven enz.

Voor de sprekende gaven geldt dat de woorden die je in de gemeente spreekt woorden als van God behoren te zijn. Een grote verantwoordelijkheid. Ons spreken in de gemeente en het doorgeven van Gods woord moet in overeenstemming met Gods bedoeling zijn. En voor de dienende gaven geldt eigenlijk hetzelfde. De dienende gaven moeten uitgevoerd worden uit kracht door God verleend. En bij dit alles gaat het maar om één ding: opdat God en de Here Jezus verheerlijkt zullen worden. Ons spreken en handelen moet tot zijn eer zijn. Daar mogen we onze tijd mee vullen. De tijd die vooraf gaat aan Christus' wederkomst. De liefde in de gemeente en de onderlinge dienstbaarheid – in woord en daad - zijn bedoeld tot eer van God en als getuigenis naar de wereld. Zullen we ons daar samen naar uitstrekken?

AMEN